

nedsat en Kommission for at gøre dette Spørgsmaal til Genstand for Overvejelse. Denne Kommission har for nogle Maaneder siden sluttet sit Arbejde med det Resultat, at alle Repræsentanter for de forskellige Interesser i Kommissionen har sluttet sig sammen om et Forslag om at ophæve Læbælterne.

Forslaget blev af mig fremsat i Landstinget, og der blev der udtalt nogen Tvivl om, hvorvidt der ikke for enkelte Købstæders Vedkommende muligvis næredes modsatte Ønsker; man attraaede derfor at give disse Ønsker Lejlighed til at komme frem. Men for det Udvalg, som i den Anledning blev nedsat af Landstinget, meldte der sig ingen, og Lovforslaget blev derefter enstemmigt vedtaget i det andet Ting. Jeg skal tillade mig at indstille, at ogsaa dette Ting slutter sig til Lovforslaget, som det foreligger her.

Gerud Jensen: Det foreliggende Lovforslag om Ophævelse af Læbælter kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale. Den højtærede Handelsminister har jo kortelig omtalt Sagens Forløb. Der var nedsat en Kommission, hvori der var fuldstændig Enighed om et saadant Lovforslag, og den højtærede Minister har ogsaa udtalt, at skønt der blev givet Lejlighed til at fremkomme med Anker og Besværinger overfor det i Landstinget nedsatte Udvalg, hvis man havde Særønsker, er noget saadant dog ikke fremkommet. Jeg mener derfor, at vi nemt ogsaa her kan blive enige om at vedtage dette Lovforslag. Der er her Tale om en Rest af Privilegier, thi det kan ikke nægtes, at Købstæderne ved disse Læbælter har haft en begunstiget Stilling i Forhold til det omkringliggende Land, idet de har sikret sig, at der indenfor et bestemt Omraade ikke kunde opstaa Konkurrenter. Adskillige Købstæder har frivilligt opgivet Læbælterne, og det har vist sig, at dette ikke har været til nogen særlig Skade for Handel og Haandværk i vedkommende Byer. Naar ærede Medlemmer vil se paa Bilag 3 og 4 i Betænkningen, vil de se, at der har været rettet Spørgsmaal til Købstæderne om, hvorvidt de ønskede Læbælterne opretholdt eller ikke, og man vil se, at der ikke har været nogen særlig stor Trang til at bibeholde dem. Jeg vil derfor anbefale, at vi hurtigt vedtager det foreliggende Lovforslag.

Jeg vil dog ikke undlade at udtale en Beklagelse over, at det andet Spørgsmaal, som vedkommende Kommission, af hvilken jeg har haft den Ære at være Medlem,

har behandlet, ikke samtidig er kommet frem, da det staar i nær Forbindelse med den foreliggende Sag. Det er Spørgsmaalet om Landdistrikternes Indlemmelse i Købstæderne, jeg tænker paa. Jeg vilde have sat Pris paa, om vi her paa Rigsdagen kunde have faaet et Lovforslag herom frem samtidig med det foreliggende Lovforslag. Aarsagen, hvorfor det ikke er sket, kender jeg ikke, men jeg synes, det havde været rigtigt, om disse Lovforslag var kommet samtidig, da de i mangt og meget vedrører hinanden, og Kommissionen har haft til Opgave at behandle begge Spørgsmaal, baade det om Læbælternes Ophævelse og det om Landdistrikternes Indlemmelse i Købstæderne.

Det foreliggende Lovforslag skal jeg, som sagt, paa mit Partis Vegne anbefale.

Andreasen: Ligesom den ærede foregaaende Taler skal ogsaa jeg anbefale dette Lovforslag til velvillig Fremme, men jeg maa ligesom det ærede Medlem fra Borup (Gerud Jensen) udtale en stærk Beklagelse af, at den anden Sag, som den samme Kommission indgaaende har beskæftiget sig med, nemlig Spørgsmaalet om Indlemmelse af Landdistrikter i Købstæderne, fremdeles staar hen i det uvisse, og at vi endnu ikke har set Forslag desangaaende fremsat paa Grundlag af Kommissionens Arbejde. Min Gruppe er selvfølgelig principiel Tilhænger af, at det efter vor Mening forældede Læbæltesystem ophører. Naar alligevel en Del Købstæder, hvor mine Meningsfæller har ret betydelig Indflydelse i de senere Aar, har undladt at henvende sig til Regeringen med Anmodning om at faa ophævet Læbælterne, skyldes dette ikke mindst de fortvivlede kommunale Grænseforhold, der efterhaanden er opstaaet, idet der rundt omkring en Række Købstæder ligger bymæssigt bebyggede Landdistrikter, som ganske selvfølgelig burde indlemmes i Købstæderne. Ved Ophævelse af Læbælterne giver man jo Ejendomsbesidderne i disse Landdistrikter væsentlige Fordele, idet der sker ikke saa ringe Værdistigning derved, at der pludselig kan oprettes Forretninger af enhver Art af dem, der falder ind under Læbæltebestemmelserne, og vi fra vor Side har da ment, at der skulde gives noget for noget. Skulde man give disse Landdistrikter disse Fordele, burde Købstæderne, hvis Ret efter vor Mening i vore Dage langt fra er for stor — den staar i hvert Fald i daarligt Forhold til de stadig stadigende Byrder —, have Adgang til at faa saadanne kom-